

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejemati:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izjava vsak dan svojo izjavo oddaja in pravi:

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira. Narodna tiskarna telefon št. 88.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo: Knaflcova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 88.

Za poštne slugе.

(Interpelacija posl. Ivana Hribarja in tovarišev, tikajoča se neopravičenega zapostavljanja ljubljanskih poštinskih slug povodom letošnjega avanzmaja.)

Za področje c. kr. poštne ravnanstva v Trstu obstoji enoten status služabništva. Samoobsebi bi bilo torej umevno, da bi se moral avanzma vršiti po tem statusu in da bi se pri enaki kvalifikaciji v ta status sprejetega služabništva moralo avanzirati po službeni dobi. Pri letošnjem avanzmaju v maju se je pa zgodilo, da je precejšnje število poštinskih slug bilo povisanih za poduradnike, dočim so se ljubljanski poštne slugе, čeprav so imeli predpisane izkušnje ter izkazovali daljšo službeno dobo, presli v korist mlajših, izven ljubljanske službe poštinskih slug. V Ljubljani je doslej 15 poštinskih slug z izkušnjami, katerih službena doba je za 9 do 17 let daljša, nego službena doba nekaterih, za poduradnike povisanih poštinskih slug, ki so komaj šesto službeno leto prekorčili. Stirje za poduradnike povisani poštne slugе služijo celo šele tri leta.

Na ugovore, katere so prizadeti vložili pri c. kr. poštne ravnanstvu v Trstu, se jim je odgovorilo, da je pri poštne uradu Ljubljana I. osem in pri poštne uradu Ljubljana II. štirje poduradniki več, nego bi jih moralo biti in da se je pri povisanju za poduradnike oziralo pred vsem na tiste poštne slugе, ki so napravili izkušnje za poštne sprevodnike, oziroma za telefonske monterje in telegrafne nadzornike. Nadalje se jim je namignilo, da bi bili tisti kvalificirani ljubljanski poštne slugе, ki bi se zadovoljili s premetitvijo v kako drugo službeno mesto, za kar se jim je z uradnim poprašenjem dala prilika, avanzirali - za poduradnike.

Resnica je, da se je ljubljanske poštne slugе o tem obvestilo, da se bodo tisti, ki bi bili zadovoljni s premetitvijo h kakemu drugemu poštne uradu, lahko povisali za poduradnike. Razumljivo je pa tudi, da se ni nihče od teh, deloma iz materialnih, deloma iz družinskih ozirov oglasil za premetitev. Tudi ni jasno, zakaj bi bilo pri enotnem statusu povisane kvalificiranih poštinskih slug ravno od tega odvisno, da je pri dotičnih uradih že večje število poduradnikov nastavljenih. Nasprotno bi

se mislilo, da se naj povisajo najspodobnejše in tisti, ki so po službeni dobi na vrsti, naj že opravljajo svojo službo pri tem ali onem poštne uradu v okoliših poštne in brzojavnega ravnateljstva.

Omenjena praksa bi bila le tedaj opravičena, če bi imel vsak večji urad svoj lastni status služabništva, kar pa ni, kakor se je začetkom omenilo.

Jasno je torej, da se je 15 ljubljanskih poštinskih slug pri letošnjem avanzmaju na neopravičen način zapostavilo, in podpisani vprašajo vsled tega njegovo ekscelence gospoda c. kr. trgovskega ministra:

»1. Ali je Njegovi ekscelenci označen slučaj znan?

2. Če mu ni znan, ali je Njegova ekscelence voljna, se o tem informirati?

3. Ali je Njegova ekscelence pripravljena, popraviti krivico, ki je bila storjena omenjenim poštne slugam v Ljubljani s tem, da niso bili imenovani za poduradnike?

Slovanski dnevi v Sofiji.

Slovanski zdravniški kongres.

V Sofiji, 6. jul.

Prvega slovanskega zdravniškega kongresa so se udeležili zastopniki vseh slovanskih narodov.

Bilo je navzočih 200 Bolgarov, 24 Rusov, 23 Srbov, 12 Čehov, 8 Hrvatov, 4 Slovenci (dr. Demeter Bleiweis, 4 Slovenci (dr. Demeter vitez Bleiweis - Trsteniški, dr. V. Gregorič, dr. M. Podlesnik in dr. Fr. Jankovič), ter dva Poljaka.

Kongres je otvoril dr. Beron, kličeč vsem gostom iskren dobrodošli na bolgarski zemlji.

V imenu sofijskega mesta je zdravnike pozdravil župan Kirkov.

Nato se je konstituiralo predsedstvo.

Na iskrenem pozdravu in sprejemu se je zahvalil za Slovence dr. Demeter Bleiweis, za Hrvate dr. Čačković, za Srbe pa dr. Subotić. Edina točka dnevnega reda je bilo poročilo dr. Orehovca o sanitarni službi na Bolgarskem. O referatu se je razvila živahna debata.

Popoldne so si zdravniki ogledali razne sofijske bolnice in sanatorije.

V torek so prišli na dnevni red

razni referati, o katerih se je nadrobno debatiralo.

Popoldne so si ogledali sobranje, spomenik Carja Osvoboditelja, etnografski muzej ter položili vence ob spomenik zdravnikov, ki so padli v rusko - turški vojni. Proti večeru so zdravniki izleteli v Pavlovo, kjer jim je bil prirejen banket. Na banketu so govorili dr. Pešin, dr. Čurčik, dr. Jankovič, dr. Mollov, dr. Ivković, dr. Semerad in gospa dr. Čarova. Vsi govorci so veljali slovanski ideji in skupnemu delovanju na kulturnem polju. Na kongresu je med drugimi referiral dr. Ivković o tuberkulozi. Njegova izvajanja so vzbudila splošno pozornost. Na podlagi znanih datov je namreč dokazoval, da so Slovani najbolj razpoloženi za tuberkulozo.

Z ozirom na njegov referat so zdravniki sklenili, osnovati »Slovansko zdravniško zvezo za borbo proti tuberkulozi.« — Danes so se zdravniki odpeljali v Kjustendil, kjer si ogledajo tamkajšnje gorke vrelce. V Kjustendilu jim pripravljajo sijajen sprejem.

Javil sem že, da so se socialisti pripravljali, da bi motili slovanske prireditve. To je izzvalo nepopisno ogorčenje med zavednim narodnim občinstvom.

Da se prepreči vsak socialistični poskus, kakorkoli motiti slavnostne slovanske dneve, so se osnovala protovoljne narodne legije, ki so si nadele nalogo, da skrbje za javni mir in red v slavnostnih dneh in da so na službi in v razpolago slovanskim gostom.

V te rodoljubne legije so se vpisali pripadniki vseh meščanskih slojev.

To je socialiste, ali kakor jih tukajšnji listi imenujejo huligane — tako preplašilo, da so odnehali od svojega prvotnega načrta in da danes že v svojem glasilu »Kambani« izjavljajo, da sploh niso nikdar mislili motiti slovanskih prireditev . . .

Konec časnikaškega kongresa. — Slovanski apostol jugoslovanske vzajemnosti. — Slovanski večer.

V Sofiji, 7. jul.

Včeraj je končal svoje delo kongres slovanskih časnikašev z občinim zborom novoustanovljene »Vseslovanske časnikarske zveze«.

Občni zbor se je vršil v poslopiju parlamenta in klubskih prostorih večine — demokratske stranke.

Predsedoval je Josip Holeček k. Tajniško poročilo je podal glavni tajnik Ivan Hejret.

Po njegovem poročilu posnemamo, da je imela »Vseslov. časnikarska zveza« nad 400 članov in da je v njej zastopanih 9 slovanskih časnikarskih društev, in sicer: Spolek čeških žurnalistov, Jednota novinarjev čeških, Tovarištvo žurnalistov poljskih, Obščestvo ruskih žurnalistov, Društvo slovanskih časnikarjev, Spolek žurnalistov iz Slezije in Morave, Društvo bolgarskih pisateljev in publicistov, Srbsko novinarsko združenje in Društvo srbskih publicistov. Izmed članov je lani ugrabila smrt štiri, in sicer: Osipa Markova, Dvořaka, Majerja in Venskovega. Da časte spomin pokojnih tovarišev, so se zborovalci dvignili raz sedeže.

Nato so se vršile volitve v odbor.

Izvoljeni so bili: Cejnek, Hejret, Holeček, Kufner, Miškovsky, Sokol, Červinka in Kunta za Čeh; dr. Ostaszewsky - Baranski, Laszkovnicki, Karsz in Prokiesz za Poljake; R. Pustoslavšek za Slovence; Pelev in dr. Hlebovickij za Ruse, S.S. Bobčev, Belčev, Georgijev in Koldarjev za Bolgare, Čurčič, Ivanič in Despotović za Srbe.

Med slučajnostmi je stavil tovariš Fran Hovorka predlog, naj bi vsa slovanska časnikarska društva pristopila k mednarodni časnikarski zvezi. Ta svoj predlog je obširno utemeljeval s koristjo, ki bi jo od tega imeli časnikarji sami, predvsem pa dotične narodnosti. Vsako posamno društvo bi imelo na mednarodnem časnikarskem kongresu svojega delegata, vsi Slovani skupaj pa svojega zastopnika v odboru mednarodne časnikarske zveze, kar bi bilo velike važnosti za skupno slovansko stvar.

Hovorkov predlog je podpiral srbski tovariš Ivanič, na kar je občni zbor sprejel soglasno to - le resolucijo: »Vsa slovanska časnikarska društva, ki so združena v »Vseslovanski časnikarski zvezki«, se nujno pozivajo, naj po vrsti vstopijo v »Mednarodno časnikarsko zvezo« in naj osnujejo svoj poseben fond,

namenjen za pokritje stroškov delegata, ki se ima vsako leto udeležiti mednarodnega časnikarskega kongresa.«

Po zborovanju se je konstituiral odbor. Za predsednika je bil z vzklikom izvoljen Josip Holeček; za glavnega tajnika pa Jan Hejret.

S tem je bil kongres končan. Završil se je brez vsakega disakorda, dasi so bile na njem zastopane vse slovanske narodnosti, med katerimi vladajo, žal, še vedno razna nesoglasja in semtertja še zelo ljuti spori. To dejstvo je velike važnosti, zakaj prav časnikarji so tisti močnejši faktor, ki daje impuls vsemu javnemu življenju.

Ako je zavladalo med slovanskimi časnikarji popolno sporazumljenje, je računati z gotovostjo na to, da pride prej ali slej tudi do soglasja med posamnimi slovanskimi narodi, ki žive še sedaj med sabo v prepiru.

Pravi apostol jugoslovanske vzajemnosti je naš slovenski rojak, profesor Anton Bezenšek, docent na bolgarskem vseučilišču. V časih, ko ni bilo na slovanskem jugu še nobene sledu o jugoslovanskih ideji, v dobi, ko so se med sabo ljuto klali Hrvatje in Srbi, Srbi in Bolgari, je že on marljivo oral neobdelano jugoslovansko njivo in oznanjal bratsko ljubezen med vsemi jugoslovanskimi narodi. Kdo se ne spominja, ko je Bezenšek izdajal z velikim trudom in s še večjimi žrtvami »Jugoslovanskega Stenografa«, ki je bil že v devetdesetih letih glasnik jugoslovanskega kulturnega edinstva?

Tem svojim vzorom je ostal zvest.

V Sofiji je ustanovil »Hrvatsko Zadrugo«, društvo, v katerem so bratsko združeni vsi v Sofiji živeči Hrvati in Slovenci.

To društvo je priredilo na čast slovanskim gostom, predvsem Slovincem in Hrvatom koncert v slavnostni dvorani III. državne gimnazije. Koncerta so se udeležili: Josip Holeček, državna poslanca dr. Hajn in Klofač, goriški deželni poslanec Gabršček, ruski dijak izletniki iz Kijeva s svojimi profesorji in vsi v Sofiji se mudéči Slovenci in Hrvati. Koncert je obsegal tamburaške in koncertne točke.

LISTEK.

V Sofijo.

Piše dr. Ivan Lah.

(Dalje.)

Za granico.

Slovenci malo potujemo. Imamo doma Bled, Postojno in druge zanimivosti. Toda ne zanimajo nas mnogo. Naštel bi lahko one, ki so si ogledali Trst, morje, Benetke, Dalmacijo, dasi imamo vse to zelo blizu. Tembolj redki so oni, ki gredo »čez mejo«, da si ogledajo svet. Mnogo bolj potujejo Čehi. Skoraj ne napravijo daljšega potovanja, da bi na svoji poti ne srečal Čehov. Za njimi so Rusi menda najbolj vneti potovalci. Iti za granico« to je na Ruskem moda. V začetku junija se začno počitnice na solah in v uradih in vse hiti v provinco, oziroma za granico, v Švico in v druga evropska letovišča, kjer so Rusi priljubljeni gostje. V zadnjem času skušamo privabiti slovanske goste v našo Gorenjsko, ki bi naj postala slovanska Švica. Kjerkoli smo začeli pogovor o Bledu, povsod so priznali, da ni bolj prijaznega kota na svetu. Naše gore ne zaostajajo za švicarskimi, vabijo iz nova vsakega, ki je bil enkrat njih gost.

Tako je šla torej moja pot za granico na sever. Kdor hoče iti v Rusijo, mora imeti potni list in ga mora dati potrditi na Ruskem konzulatu. Sploh so zaradi tega na Ruskem zelo natančni; treba ga je po portirju oddati na policijo v vsakem kraju, kjer se ustavite, ker se sicer lahko zgodi, da vas pošljejo nazaj, od kod ste prišli. Potujemo navadno trije skupaj: jaz moj nahrbtnik in moja pelerina; navajeni smo tako drug na drugega, da se nikdar ne izgubimo. Kadar gremo na Triglav ali na kako drugo visoko goro, takrat gre z nami tudi naša turistična palica, ki menda zdaj počiva pri Vodkovih na Bledu. Ako mi trije srečno prehodimo to svojo pot, potem jo vzamemo še letos seboj in pojdemo na Triglav.

Ko sem v Krakovu stopil v vagon, sem našel tam mladega gospoda, ki mi je ponudil mesto poleg sebe. Seznaniša sva se takoj. Imenoval se je dr. Leon Bialkowski. Vesela sva bila drug drugega. Tudi on je bil še mlad doktor, ki je ravnokar dovršil svoje historične študije in se je peljal v Varšavo, da bi dal tam tiskati svojo disertacijo. Imela sva torej skupno pot. Njegov dom je tam nekje na Podolju med Dnjestrom in Bugom. Stidiral je v Krakovu in čez vse visoko ceni prof. Mariana Zdzichowskega, znanega pri nas po knjigi

»Probleme Russlands«. Moj novi znanec je po rodu in po mišljenju Poljak, toda ni šovinist in je zmeren tudi v svojih besedah, kadar govori o Rusiji. Danes človek redko sreča Poljaka, ki bi ne sovražil Rusije čez vse na svetu. Moj znanec ne sovraži Rusije, govori z menoj po rusko, iz njega govori tiha nežna natura, mlada idealna duša. Nisem si mogel želei boljše družbe! Potoval je sicer ravnokar po Monakovem, Solnogradu in drugod, toda o nas Slovincih mu je malo znano, dasi se vidi, da se zanima za vsa različna vprašanja. »V Krakovu«, pravi, »smo se studentje malo zanimali za druge slovanske narode. Tam je vse malomestno in to slabo vpliva na mladino. Zdi se mi, da se mi Poljaki res preveč zapiramo sami vase in da premalo poznamo druge.«

Pokrajina okoli nas je bila že pokrita z večernimi mrakovi. Bila je enolična. Slabo polje, vmes gozdi in šume, tuintam par koč, čreda na paši. Bližamo se Granici. Moj znanec ima par knjig, ki so sicer same na sebi nedolžne, vendar bi se mogel morda nad njimi spotikati kak ruski uradnik, posebno, ker nosi ena naslov Grunwald. Zato jih spravi rajše k sebi v žep, da je za vsak slučaj brez skrbi. Ako na maji domu konfirirajo sumljive knjige — in to se zgodi pogosto — jih vzamejo seboj čez, da

jih predajo cenzuri. Po večkratnih reklamacijah in z mnogimi stroški se včasih po 6 mesecih dobi knjiga nazaj, navadno pa sploh izgine v brezdanjih prostorih ruske policije. Okoli desete ure smo na granici. Takoj stopi v naš coupe zalit, močan ruski fant v belem predpasniku in za njim še nekoliko drugih. Treba je vzeti vso prtljago seboj in jo odnesti v postajo — na pregled. Tam mrgoli samih ruskih činovnikov. Činovnikov je na Ruskem sploh mnogo, več ko polovica preveč. Zdi se človeku, da so mesta zaradi činovnikov, ne činovniki zaradi mest. Ta ogromni uradni aparat je tudi ovira vsakemu pravemu napredku v Rusiji. Ne glede na to, da stane tak aparat ogromne vsote denarja in posluje mnogo bolj počasno, nego enostavnejša uprava, škoduje ta stari mehanizem tudi s tem, da smatra samega sebe za neizogibno potrebne, dočim je popolnoma odveč. Ura iz sto koles mesto iz štirih. Iz procesov zadnjih let smo videli, kako skuša n. pr. policija dokazati svojo važnost in potrebo. V resnici pa je policija sama največje in najnepotrebnejše zlo. Kontrola na granici je zelo stroga. Razmetali so nam vse. »To je bilo še zelo kulturno« pravi moj znanec, ki spravlja razmetane hane sopot v svoj kofar.

Kar je do vlaka še poldrugo uro

časa, stopimo v restavracijo. Visoke cene nas takoj spomnijo, da smo na Ruskem. Tu je vino in pivo zelo drago in se razmeroma malo pije. Kdor neče plačevati pijače z visokim denarjem, mora piti čaj. Čaj pijo na Ruskem vsi. To se začne takoj tu na granici, dasi smo še na poljski zemlji. Uradniki na granici so Poljaki, navadni slugе so Rusi iz notranjih gubernij. Ko je moj znanec nekega uradnika vprašal, zakaj to vlada dela, je zmignil z ramami.

Vagoni, v katere smo prešli, so drugačni od naših; ker imamo do Varšave še celo noč, lahko zaspimo, ako se nam poljubi. V vagonu je par družin, nekaj vojakov in Židov.

Okolu dveh nas zbudi šum, Čenstohov. Smo blizu znane poljske božje poti. Mnogo ljudi izstopi iz vlaka, mnogo jih vstopi. Ženske, ki so vstopile v naš voz, so se obrnile proti oni strani, kjer leži Jasna Gora in se priklanjajo in križajo. Kdor je v Sinkievicem »Potopu« čital o obrambi Čenstohova, ta bo razumel poljske romarje, ki gredo na božjo pot v Čenstohov. Verno ljudstvo prosi pomoči in veruje samo sebi, da jo dobi. V tem je zapovedana vsa vrednost božjih poti. Dobiček potegnejo drugi. To je povsod na svetu tako.

(Dalje prihodnjič.)

Prva točka je bila slovenska narodna himna »Naprej zastava Slave«, njej pa so sledile vse ostale slovenske narodne himne.

Vse te himne je občinstvo stoje poslušalo, na koncu pa ni bilo konca ne kraja navdušenemu klicanju: »Na zdar, Zivio, Hura!« Posebno so bili navdušeni ruski gostje, ki so priredili iskreno ovacijo prof. Bezenšku, kot duši vse prireditve. Honerje na koncertu sta delala profesor Bezenšek in vseučil. prof. Jurinč, ki stanatoslovan.goste častila v gimnazijskem bufetu z najraznovrstnejšimi okrepčili. O tem, krasno uspelem koncertu pišejo vsi bolgarski listi in proslavljajo apostola jugoslovanske vzajemnosti, Antona Bezenška. In po pravici! Zakaj malo mož je na Balkanu, ki bi bili tako zaslužni za jugoslovansko stvar, kakor je naš slovenski rojak, profesor Bezenšek.

»Gradska gradina« (mestni vrt), tik ob carskem dvorcu, je bila snoči spremenjena v čaroben, raj podoben vrt. Na tisoče in tisoče elektrinih luči v slovenskih narodnih barvah je razsvetljevalo prelestni park, po parku pa je valovala nebrojna množica najodličnejšega občinstva. Državni dostojanstveniki v uniformah, v zlatu se lesketajočih, prelestne dame, krasne kakor gorske vile, cerkveni dignitarji in častiljivih svojih stanovskih haljah, meščanstvo vseh slojev in krogov, vse, vse je bilo tu zastopano. Po parku je bilo razmeščenih sedem paviljonov. Tik ob carskem dvorcu sta bila postavljena češki in srbski, med njima pa ruski paviljon. Na sredi sta bila nameščena hrvaški in poljski, nasproti meščanski kazini pa bolgarski in slovenski paviljon.

Nad vsakim paviljonom je vihrala narodna zastava, na pročelju pa je stalo v velikih črkah napisano glavno mesto dotičnega naroda.

Na pročelju slovenskega paviljona je bleščal napis v latinici: »Ljubljana«. Vsi paviljoni so bili dekorirani v narodnih barvah in bogato okrašeni z dragocenimi preprogami.

Vse dekoracije so preskrbeli bolgarski oficirji in pod vodstvom enega izmed oficirjev so v vsakem paviljonu stregle dame iz najodličnejših sofijskih rodbin. V slovenskem paviljonu je bil »kučegazda« stotnik (Makedonec), navdušen Slovan, kakršnih je med vojaki le malo dobili. Gospodične, ki so stregle, so bile večinoma slušateljice vseučilišča, a vse so bile temeljito poučene o Slovenceh in slovenski književnosti, da je bilo veselje z njimi govoriti. V paviljonih je bilo nakopičenih jedi in pijač, kakršnih si je le srce poželelo. V slovenskem paviljonu so bile specialitete — kranjske klobase. Vino, pravo nebesko kapljico je podaril nek graščak iz Stare Zagore, poseben prijatelj nas Slovencev. Pred slovenskim paviljonom, ležečim nasproti bolgarskemu, je vladala največja gneča.

Zakaj je vse pred slovenskim paviljonom, smo vprašali Bolgare. Rekli so nam: »Kaj bi ne, saj so Slovenci naši najbližji bratje!«

Sredi te pester množice so igrali prvo vlogo slovenski gostje, katerim je vse streglo, katere je vse odlikovalo. V dvorani mestnega kazina je igrala godba, razkošni valček je zamenjaval razposajeno narodno horo, po takih glasbe pa so se vrteli mladi pari do ranega jutra.

V bližini slovenskega paviljona je bilo slovensko omizje. Tu so se zbrali zastopniki vseh slovenskih narodov, pri Benjaminu slovenskem se je sešla vsa velika rodbina slovenska: Rus in Poljak, Čeh in Bolgar, Srb in Hrvat... Prekrasen, diven je bil ta večer, prireditev, kakršne nemara ni bilo nikjer širom slovenskega sveta...

(Dalje prihodnjič.)

Dnevne vesti.

Belokranjska železnica. Vzemiirljive in presenetljive vesti prihajajo glede gradnje belokranjske železnice. Sicer si te vesti še naspotujejo in po naši sodbi še ni izgubljeno vse upanje, da se belokranjska železnica vendarle zgradi, ali znamenja kažejo, da se nekaj plete, kar pomeni za našo kronovino veliko nevarnost. Obrnili smo se brzojavno v Budimpešto po informacijo, a prejeli smo odgovor, ki ga nismo veselili: »Madžari bi na vsak način radi preprečili direktno zvezo Dalmacije z Avstrijo in bi radi dosegli, da bi Dalmacija imela zvezo z Avstrijo samo čez Ogrsko. Iz tega vzroka naspotujejo v zakonu zajamčen progi in tudi zvezi od Karlova do Metlike.« To je vse, kar smo mogli izvedeti. Projekt dalmatinske železnice, kakor je določen v nagodbi, je menda res šel po vodi, kajti to se je razglasilo poloficijalno kot sklep ogrske vlade. Če pade s tem projektom tudi

belokranjska železnica do Metlike, je pač odvisno same od dunajske vlade, ali bojimo se, da se bo dunajska vlada sklepom ogrske vlade prilagodila in v tem slučaju je čisto negotovo, kaj bo z belokranjsko železnico.

+ Tudi naša sadnja beseda! Čemu se je moral ravno celjski »Dnevnik« razkoračiti radi iavolitive ljubljanskega podžupana v odbor Ciril-Metodove družbe, o tem si brezuspešno morimo glave po Ljubljani! Da je ravno ta list čutil potrebo, kaliti harmonijo, katera je vladala pri jubilejski slavnosti omenjene družbe, tega umeti ne moremo. Sedaj se pa slavn »Dnevnikova« redakcija, — ki nam bo v bodoče že tudi morala dopuščati, da bomo v Ljubljani volili v Ciril - Metodov odbor, kate-rega bomo hoteli, ne da bi prej za dovoljenje v Celje brzojavili — popolnoma identifikuje z »Malinom«, ter očita dr. Tavčarju, da se je »z narodom odebilil«. Samo ob sebi se ume, da se z listom, ki tiska take infamije, radi družbe sv. Cirila in Metoda ne bomo dalje prepirali. Pač pa stojimo tudi mi na stališču, da naj se na prihodnjem običnem zboru Ciril - Metodove družbe voli — z listi-ki!

+ »Slovenska Straža«. Kakor na veliki petek, kadar bilje pojo, tako pusto in dolgočasno je bilo na večeršnjem shodu v »Unionu«. O razmerah, v katerih žive Slovenci na ogroženi meji, o potrebah naroda v obrambo slovenstva, sploh o vseh stvareh, ki se skupno imenujejo obrambno delo, se je na tem shodu veliko manj govorilo, kakor o obstrukciji. To kaže, za kaj se je šlo govornikom: ne za narodno stvar, nego za reklamo klerikalni stranki. Navdušenja, tiste vneme, ki se najlepše izraža v žrtvah, pa ni bilo nič. Zborovalci so samo zijala prodajali in se vedli, kakor pri kaki dolgočasni pridigi. Razvneli so se šele ob koncu, ko je predsednik zaključil zborovanje in pozval navzoče, naj se vpišejo v »Stražo«. Takrat so se ljudje prerivali in gnetli, kar so mogli, pa ne okrog predsedništva, marveč — okrog vrat, da bi jo čim preje popihali in utekli nevarnosti, da bi morali kaj plačati za trpeče brate. To je bil najznačilnejši moment tega zborovanja.

+ »Berliner Börsenzeitung« in slovenska obstrukcija. Tudi »Berliner Börsenzeitung« se jezi čez slovensko obstrukcijo. Sicer smo že navajeni na nizki in sirovi ton nemških listov, toda kar si upa ta list, je malo preveč. Ta list se pritožuje predvsem čez to, da so slovenski poslanci govorili v svojem »barbarischen slovenisch«. Ne bomo se bavili s tem, ker se stvar sama obsoja in ker bi bilo pod našo častjo, baviti se s sirovimi izbruhi takih nemških idiotov.

+ Skandal v dunajskem meščanskem klubu. V zadnji seji dunajskega meščanskega kluba je prišlo do velikih skandalov. Poslanec Axmannu se je očitalo, da je v krščansko - socialnem pomočniškem odboru defraudiral 25.000 K. To vsoto je pa dr. Lueger iz strankinega fonda povrnil, ker ni hotel, da bi bila stranka vsled Axmannove lumparije kompromitirana. Navzoči so očitali dr. Gessmannu, da je vedel za vso afero, na kar je ta odgovoril: »Obrnite se na dr. Weisskirchnerja, ta ve več, nego jaz.« Menda bo prišlo še več lepih reči na dan o tej — državo ohranjujoči krščansko - katoliški stranki.

+ Iz vojaških krogov. Polkovniku, Ivanu Preglju, je podeljen naslov in značaj generalmajorja.

— Gundlovo nagrado je priznal profesorski kolegij akademije upodabljaiočih umetnosti učencu kiparske šole, g. Josipu Urbaniju iz Ljubljane.

— Umrl je frater Metod Zirovnik, frančiškanski klerik in subdijakon, sin nadučitelja v Borovnici, g. Janka Zirovnika. — Danes dopoldne je umrla magistratnega uradnika soproga, g. Ivanka Svetlin, roj. Dralka. N. v m. p.

— Kako naj se hodi po mestnih hodnikih? Piše se nam: Čas je zlato — pravi praktični Anglež in Amerikanec. In kolikokrat zamudiš nekoliko minut radi tega, ker ljudje ne znajo hoditi po naših mestnih ulicah! Kar precej spoznaš »človeka z dežele«, ki se ti ne ve in ne zna umakniti, ali včasih se dobri znanci kar »počez« postavijo na že tako preozkih hodnikih, da se jim moraš kar tja v blato ali na trdi tlak umakniti, ako hočeš sploh naprej priti! — Ta grda razvada — tudi od nežnega spola večkrat prakticirana! — naj bi se popolnoma opustila! Svetovno uveljavljeno pravilo je: »hodi vedno ob levi strani svoje smeri, pa ne bodeš nikdar in z nikomur karamboliral!«

— Poročili se je včeraj g. dr. Rudolf Molč z gđ. Francico Maherjevo. — Danes se je poročil g. dr. Janko Gregorin z gđ. Ido Kačičevo. Bilo srečno!

Prva steklina. Tekom zadnjih 3 mesecev se v občinah Moste in Spod. Šiška ni dogodil nobeden nov slučaj stekline. Zato se z današnjim dnem v imenovanih dveh občinah s ukasom od 5. aprila št. 8271 in od 17. decembra 1. št. 34091 odredeni pasji kontumak razveljavlj.

Domalaki Čuki. Včeraj popoldne so se peljali domalaki Čuki v vas k svojim kramničarjem bratom. Pa Čuki nimajo prav nobenega nastopa, to je že davno znana stvar. Korakajo tako, kakor tista žival, ki jo včasih Hrvati priženejo na naše semnje. Da bi ga pa tako imenitno podelali, kakor so ga včeraj domalaki Čuki, to se pa tudi ne zgodi vsak dan. Ko so izstopili iz kramničarjeve vlaka, so se tako lovili in motovili med občinstvom, kakor muha v močniku. Načelnik je čakal sredi ceste svojih junaških fantov ter jih klical in vabil krog sebe, kakor vabi koklja svoja piščeta. Ker nikakor ni mogel spraviti svojih fantov v red, je v sveti jezi zakrlical nad njimi: »Nastop! Vorwärts!« To je imelo vsaj učinek, da so se zbrali tiči skupaj in da so skupno odkorakali v gostilno h »Krištofu«. Tam je bila veselica na katoliški podlagi, kjer ljudje niso prav nič žrli, marveč so celo noč srebrali — čisto vodo. Torej Čuki, vorwärts!

Veselica naprednih abiturijentov v Kranju. Menda so bili kranjski abiturijenti prvina Slovenskem, ki so pred par leti pod izrecno napredno firmo priredili svojo prvo veselico naprednih abiturijentov. Takrat je bil čisti dobiček namenjen »Prosveti«. Letos so zopet napredni kranjski abiturijenti priredili veselico — to pot v korist »Radogoj«. Iz jako častne udeležbe od strani naprednega kranjskega meščanstva so lahko izprevideli, da jih kranjsko meščanstvo čišla, da jih je imelo kot srednješolske dijake rado in da jih bo ohranilo v dobrem spominu. Veselica je bila — kakor tudi drugače biti ne more — prav animirana. Naprednemu kranjskemu meščanstvu se je v imenu abiturijentov zahvalil na udeležbi in sploh na naklonjenosti v dobi srednješolskih študij, g. abiturijent Avg. Reisman. V imenu naprednega meščanstva je naprednim abiturijentom izpregovoril nekaj prav lepih besed g. dr. Stempihar. V imenu »Slovenije« je pozdravil abiturijente g. iur. Sajovic. — Da se je veselica v vsakem oziru tako lepo obnesla, gre zahvala čitalniškemu pevskemu zboru pod vodstvom g. Rusa, dalje sal. orkestru »Sloga« pod vodstvom kapelnika gosp. Vlaske, potem gospodincam, ki so razpečavale razglednice, cvetlice itd.: Jelci in Katici Florianovi, Ivanki Gorjančevi, Katici Krčevi in Suhadolnikov in seveda tudi darovalkam in darovalcem dobikov. Napredni abiturijenti so si z veselice gotovo odnesli prepričanje, da smejo kakor doslej, tudi še vnaprej računati na odkrite simpatije naprednega kranjskega meščanstva.

Matura na c. kr. drž. realki v Idriji se je vršila dne 7., 8. in 9. julija t. l. pod predsedstvom deželnega šolskega nadzornika g. Frana Hubada. Izmed 18 kandidatov jih je prestalo maturo 16 z ugodnim uspehom, 2 pa sta bila reprobirana za pol leta. Imena abiturijentov so: Bajt Jožef iz Idrije, Erjavce Franc iz Idrije, Lapajne Franc iz Idrije, Mikuz Fr. iz Idrije, loga pri Črnem vrhu, Pahor Bogdan iz Renč, Pitamice Albin iz Zage, Sedej Anton iz Dolov pri Idriji (z odliko), Sinkovec Dragotin iz Idrije, Smid Franc iz Zelenikov, Sušteršič Bogomir iz Kroke, Thaler Emil iz Idrije, Tomšič Dušan z Vrhnike, Turk Franc iz Idrije, Vončina Valentin iz Zadloga in Wislak Rudolf iz Ljubljane.

Požar v Vitanju. Piše se nam iz Celja: V št. 150. »Slov. Naroda« poročali ste o požaru v Vitanju ter tudi omenili, da se govori, da kupna pogodba med g. Žagarjem in »Delniško družbo združenih pivovaren Zalec in Laški trg v Ljubljani« še ni veljavna, ker je g. Žagar stavil pogoj, da mora poprej dobiti koncesijo, ko prevzame hišo. Blagovolite v svojem cenjenem listu to poročilo tako dopolniti, da sta g. Franjo in g. Ivanka Žagar kupila poprej »Delniški družbi združenih pivovaren« lastno hišo v Vitanju brezpogojno in isto tudi takoj prevzela v svojo posest. Glede gostilničarske koncesije ni prevzela »Delniška družba« nikakega jamstva, ker je ni sama imela, ampak je prepustila pridobitev te koncesije popolnoma g. Franju Žagarju.

Vranski okrajni zastop. Piše se nam: Volitve za okrajni zastop vranski so izvršene. — Kdo bo v prihodnje načelnik temu zastopu? Ali mar spet neizogibni, dobro znani župnik v St. Jurju ob Taboru, Zdošek? Ali res ves vranski okraj ne premože, ki bi imel voljo in zmoglost, predsedovati tej korporaciji?!

Iz gorilsko »Jankarje«. V Dornbergu se je bilo pokazalo med »črni« fridolinstvo. Preiskava se še vrši in pride do kazenske obravnave. Tlačili so in hoteli popolnoma potlačiti to reč, pa ni šlo. Skandal je velik, še

toliko bolj, ker je prizadeti malo poprej vabil mladino pod »belo zastavo.« — Se se ni poleglo razburjenje radi domberškega fridolinstva, že se je pojavil nov skandal. Aretirali so v Šempasu odbornika tamkajšnje »čukarije«, okoli 20 let starega Antona Škarabota, ker je grešil s svojo še ne 14 let staro sestrico; na polju so ga videli in prijeli. — Pred okrajnim sodiščem v Gorici pa so stali trije »čuki« iz Orehovalja, obtoženi, da so napadli, pretepli in porezali z nožem fanta Miho Kogojca. Obsojeni so »čuki«: Ivan Petrovič, ki je tudi predsednik klerikalnega »izobraževalnega« društva na 8 dni, Anton Leštan na 5 dni in Ivan Petrovič na 5 dni zapora. Po cerkvah in božjih poteh jih gonijo, za pijačo jim dajejo, hujskajo jih proti naprednjakom, in ker jim dovoljujejo vse te reve res mislijo, da smejo vse početi, kar hočejo, zagrešujejo fridolinstvo, se spozabljajo nad deklicami ter napadajo in porežejo naprednjake, če jim le pride pod roke. Skandal v Šempasu se je dogodil po romanju na Sveto goro. Kaj so tako vplivali na Škarabota nauki s Svete gore?

Bovška občina na Gorškem je bila odpustila lani okrajnega zdravnika, nekega Žida. Mož se je pritoževal, moledoval okoli društva zdravnikov na Gorškem in končno tožil bovškega župana. Župan g. Mlekuš je bil pred sodnijo v Gorici oproščen. Društvo zdravnikov je bilo proglasilo obenem bojkot Bovcu, kamor ni smel noben zdravnik in tudi res tam že dolgo časa ni nobenega. Društvo zdravnikov je te dni zopet zborovalo ter se bavilo s to zadevo. Sklenilo je, da opusti bojkot, kakor hitro da župan primerno izjavo; če bi je ne hotel dati, se bo bojkot nadaljeval.

Nov italijanski dnevnik v Trstu. V soboto je prišel v Trstu izhajati nov italijanski dnevnik pod imenom »Corriere Adriatico«. V svojem pozdravnem članku na uvodnem mestu pravi uredništvo tega novega dnevnika, da stopa v svet kot ljubitelj svoje domovine, a svojega lepega Trsta še posebej. Zastopal bo avstrijsko-patriotično misel, ali bo popolnoma neodvisen (??) od vsakega vpliva, tako od vladne kakor od cerkvene strani. Trdil se bo za dobro vseh in deloval za vse, ki so dobre volje. Razlike ne bo delal med proletarcem, ki si služi z roko svoj kruh, ne onim, ki dela s — peresom. Zavzel da se bo vsikdar za ideale italijanskega naroda v okviru domovine, kritikoval, kar se mu bo potrebno zdelo, a krivice da noče delati nikomur. Tako stopa ta novi list med svet. — Pravi sicer, da je neodvisen, ve pa že ves Trst, da je prišel izhajati po inicijativi in ob podpori vlade, da bi paraliziral uspeh italijansko-liberalnega in radikalnega in tudi slovenskega časopisja ter, da bi utrljal med italijanskim elementom — ki je takorekoč že vseskozi prepojen z irredentizmom — avstrijsko-patriotični čut. To zadnje pa jako dvomimo, da bi mu uspelo. Prišel je izhiti za dvajset let prepozno.

Priporočljiv gost se je včeraj pojavil v nekem tukajšnjem izkuhu. Ko se je navžil, je hotel meniti nič, težje nič oditi. Pri odhodu ga je uslužbenka ustavila in gost ji je moral faktično plačati zavžitek. Pri plačevanju pa je gost široko odprl usta ter zgrabil izkuharsko uslužbenko tako z zobmi, da jo je telesno poškodoval. S tem si je gost toliko pripomogel, da pride na vsak način pred pristojno oblast.

Mestni zglaševalni urad bo jutri zaradi snajzenja uradnih prostorov za stranke zaprt; izvzeti so samo res nujni in neodložljivi slučaji.

V Ljubljani je padla petletna Marija Štrukljeva, katero je voda nesla kakih 100 korakov. Ko sta to opazila ognjčar Jožef Pleban in prostak 17. pešpolka Fran Pančur, sta pri frančiškanskem mostu potapljajočo se deklico še pravočasno rešila gotovo smrti ter jo odnesla k staršem.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 40 macedoncev in 15 Hrvatov, nazaj je prišlo pa 30 Hrvatov. V Heb je šlo 50, v Buchs 30, v Inomost pa 25 Hrvatov.

Izgubljeno in najdeno. Ga. Helena Franketova je izgubila dva zlata prstana. — Zlatarski pomočnik g. Alojzij Fuchs je izgubil denarnico, v kateri je imel manjšo vsoto denarja, 3 zlate prstane in zlato zapestnico. — G. Božidara Oreškova je našla srebrno žensko žepno uro. Izgubiteljica jo dobi nazaj pri najditelji v Gradišcu št. 14. — Zdravnikova vdova ga. Franciška Namorševa je našla pozlačeno verižico.

Za 1300 K drobiža je izgubil mesar Fran Suhadolce neke v mestu. Drobiž je bil zavezan v robcu. Denar je obstojal iz krajarjev in 10 in 20 vinarjskih komadov.

Izkušeno posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. Sprejme se: 1 knjigovodja, 5 kontoristov, 1 korespondent, 2 poslovodji, 4 potniki, 1 skladiščnik, 6 pomočnikov mešane stroke, 4 po-

močniki železniške stroke, 5 pomočnikov manufakturne stroke, 10 pomočnikov špecerijske stroke, 1 pomočnik galanterijske stroke, 2 blagajničarki, 2 kontoristini, 3 prodajalke, 14 učencev, 2 učenki. Službe išče: 2 knjigovodji, 6 kontoristov, 2 poslovodji, 1 skladiščnik, 3 potniki, 22 pomočnikov mešane stroke, 10 pomočnikov železniške stroke, 9 pomočnikov manufakturne stroke, 8 pomočnikov špecerijske stroke, 3 pomočniki modne in galanterijske stroke, 10 kontoristinj, 12 blagajničark, 16 prodajalk, 4 učenici, 1 učenka. — Posredovalnica posluje za delodajalce in člani društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Uradne vesti. Ljubljansko deželno sodišče je dovolilo otvoritev konkurza o premoženju Stefanije Illk, trgovke v Lescah.

Narodna obramba.

Ko mene več ne bo... Prva češka zavarovalnica v Trstu je poslala družbi sv. Cirila in Metoda zopet dve zavarovalni polici, eno v znesku 1000 kron, drugo v znesku 500 K. Vrla rodoljuba, kakor vse druge do sedaj prišlašene zavarovalnice, diči tolika skromnost, da niti svojih imen ne marajo objaviti. Bodi jim srčna zahvala tem potom; njih spomin pa ostane zapisan v kroniki slovenske domovine med onimi, ki so najskrenejše, brez sebičnosti ljubili svoj narod. — Pohvalno pa moramo omenjati tudi »Prvo češko zavarovalnico v Trstu«, ki se je lotila z veliko poštvovalnostjo dela v korist družbi. Smelo smemo trditi, da se znajo v doglednem času uresničiti preroke besede omenjene zavarovalnice: »V nekaj letih bo imela družba sv. Cirila in Metoda glavnico, ki bo najrdnejši jez tuječim navalom.«

Jubilejni pozdrav iz Amerike: »Slavna Družba sv. Cirila in Metoda, Ljubljana.« Le še malo dni in praznovati bomo obletnico našega delovanja. Dne 4. julija bode ravno leto dni, odkar se je v New Yorku ustanovila prva ameriška Ciril-Metodova podružnica. Uspeh imeli smo v tem času povoljen. Sedaj štejemo že 30 podružnic s 1117 člani. Skupaj smo pa nabrali in Vam nakazali z današnjim 3200 K. Pazljivo in vestno sledujemo tudi delovanje Vaših podružnic v tem kritičnem času. Dne 3. julija praznovati boste spominsko slavnost 25 letnega obstanka. Tem povodom kličemo vsem zavednim udeležnikom in poštvovalnim narodnim pionirjem iskreni: Ziveli! Da bi se število naših in Vaših podružnic ob petdesetletnici podesetorilo! Privojno pošiljamo Vam po čeku Ljublj. kred. banke zopet znesek 1000 K kot prispevek naših podružnic in prebitek naše zadnje veselice. Prihodnji mesec imeli bomo glavno zborovanje pod št. 1 in tedaj bomo podali skupni račun. — Z rodoljubnim pozdravom in velespoštovanjem za odbor: Josip Rems predsednik, Ivan Zupan tajnik.

Društvena naznanila.

Sokol II. Veselica v Hribarjevem gaju je bila prav animirana. V raznih paviljonih so prodajale šljakovsko-trnovske narodne dame pivo, vino, jstvine, sladice, cvetke itd. Dela so imele seveda vedno polne roke. Prav pridno je svirala Slov. Filharmonija in na plesišču, ki je bilo seveda vedno prav dobro obiskano, so se glasile pristne domače harmonike. — S to svojo veselico, kjer ni bilo skrbjeno le za telesni blagor, ampak tudi s krasno telovadbo — za dušni blagor, si je Sokol II. gotovo na novo utrdil in povečal dosedanje simpatije, ki jih po vsi pravici uživa v vsem naprednem ljubljanskem prebivalstvu.

Za šišenski Sokolski dom je daroval gospod Daniel Makar, veleposelnik in starosta metliškega Sokola v Metliki 20 K.

»Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Idrija« je priredilo dne 29. junija t. l. javno tombolo, ki se je dobro obnesla, kajti čisti dobiček je znašal 609 K 77 v. Odbor izreka svojo iskreno zahvalo vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli, da se je priredba tako povoljno obnesla, zlasti c. kr. rudniškemu ravnateljstvu, ki je brezplačno dalo napraviti oder, »Delavskemu bralnemu društvu« za prepustitev potrebnih priprav, »Občnemu konsumnemu društvu«, ki je dalo lep dobiček, gosp. vitezu Premersteinu, posestniku v Ljubčevu, za njegovo posredovanje pri nabavi dobikov, gosp. Gašperju Kregarju, vodji c. kr. finančne straže za njegovo prijazno službeno poslovanje, dalje vsem cenjenim prodajalcem tablic ter končno za prireditev tombole izvoljenemu komiteju in sicer: gospodič-nama c. kr. učiteljicama M. Souvanovi in M. Rupnikovi kakor tudi gospodoma c. kr. profesorju Matiji Pircu in c. kr. učitelju Sabecu, ki si je pridobil posebnih zaslug za uspešno prireditev.

Obrtniška bolnišnica blagajna v Idriji priredi v nedeljo dne 31.

julija t. l. ob 4. uri popoldne pri „Črnem orlu“ v proslavo 10-letnice svojega obstanka veselico v korist blagajne za najraznovrstnejšim vsopredom. — Z ozirom na blag namem veselice se slavnostna društva prosijo, da ta dan ne napravljajo lastnih veselice.

Odbor L. tel. društva „Sokol“ v Borovljah na Koroškem se najpristrajše zahvaljuje slavni „Narodni tiskarni“ za 100 K, katere je podaril občni zbor na njenem letnem občnem zboru, g. trgovcu Omerzi v Kranju za 50 K kot ustanovnino in gosp. Milko Hrašovu, pravniku v Pragi za nabranih 27 K na promocijskem večeru gg. dr. Kisovca, dr. Berceta in dr. Laha, ter za drugi nabranih 7 K v veselje družbi, ki je slavila odlični izpit pravnika g. Wieserja. Še enkrat prisrčna hvala vsem in krepki koroški „Na zdar!“

Odbor.
Zahvala. Pevski odsek slov. trgovskega društva „Merkur“ je priredil ob priliki izleta slov. trgovskega društva „Merkur“ v Idrijo koncert, čigar čisti dobiček v znesku K 127-53 je blagohotno naklonil „Podpornemu društvu za dijake na realki v Idriji“. Odbor „Podpornega društva“ izreka sl. pevskemu odseku in društvu „Merkur“ za ta velikodušen dar najiskrenejšo zahvalo.

Slovanski Jug.

— Občni zbor hrvaških srednjoškolskih profesorjev se je vršil v soboto v Zagrebu. Društvo slovenskih profesorjev sta zastopala prof. Rajko Perušek in dr. I. Zmave.

— Črnohorsko kraljestvo. Črnohorska skupščina bo izročila knezu Nikoli adresu, v kateri ga bo prosila, naj sprejme naslov kralja črnohorskega, kakor poroča „Rječ“. Vse veselile so temu že pritrdile.

— Srbski prestolonaslednik obišče Dunaj. »Dnevni list« je izvedel od dobro informirane strani, da je vse urejeno, da bo prestolonaslednik Aleksander na Dunaju sprejet in da bo v imenu kralja Petra čestital nasemu cesarju k njegovemu jubileju. Prestolonaslednika bode spremljalo par aktivnih ministrov.

Razne stvari.

* Prodana žena. Gabrijel Coma v Tokaju, ki je imel jako lepo ženo, jo je pred šestimi leti prodal premoženemu Valentinu Vargi s pogojem, da ga bo Varga ves ta čas vzdrževal. Žena je imela v tej dobi 4 otroke, katere je Coma dal vse prepisati na svoje ime. Toda zdaj se je pa začel premisljati ter je prosil Varga, naj mu vrne ženo. Vsled tega je prišlo do pretepa, pri katerem je Coma Varga udaril s kamnom po glavi, da je kmalu na to umrl. Čomo so zaprli.

* Nevaren ropar prijet. Dne 29. junija je bila na Reki oropana frančiškanska cerkev. Dne 2. julija je hotel v zagrebški zastavljalnici neki mož zastaviti razne dragocenosti. Stvar se je zdela uradnikom sumljiva in poslali so po detektiva, da bi neznanca aretoval. Med aretacijo je neznanec potegnil nož in zabodel detektiva Foteza, ki je vsled poškodbe tudi umrl. Lopov je nato izginil iz Zagreba. V njegovem kovčegu so našli dragocenosti za 15.000 K. Zagrebška policija je dognala, da se mož piše za Turka, da je pa njegovo pravo ime Podlipnjak, rojen l. 1878. v Ptuj. Pretekli četrtek je neki mariborski stražnik zapazil moža, čegar zunanost je popolnoma odgovarjala policijskemu popisu. Stražnik je takoj spoznal, da ima pred seboj roparja Turka. Naznanil mu je aretacijo in Turk je sprva tudi mirno sedel s stražnikom. Naenkrat je pa potegnil nož ter zamahnil proti stražniku, ki je odskočil. Turk pa jo je hotel odkuriti. Stražnik je slučajno imel pri sebi policijskega psa, katerega je naščuval za beguncem. Pes in Turk sta bila kmalu skupaj. Vnel se je med njima ljut boj. Turk je bil kmalu ves krvav in raztrgan, pes pa je dobil tako globoke vbojdlaje z nožem, da bo najbrž poginil. Priskočili so ljudje, ki so spravili oba borilca narazen in Turka zvezali. Pri Turku se je dobilo več dragocenosti, kakoršne se dobe samo po cerkvah. Priznal je, da je njegovo pravo ime Podlipnjak in da je v Zagrebu zabodel detektiva Foteza, odločno pa taji, da bi bil na Reki okradel samostansko cerkev.

Književnost.

— »Slovenské Alpy a Přímoří«, izdala češka podružnica »Slovenskega planinskega društva«, uredila dr. V. Dvorsky in dr. B. Frante. Založilo društvo »Maje« v Pragi. 350 str. Cena 4 K 50 vin. — Te dni je izšel pod gornjim naslovom v Pragi prvi slovanski Baedeker glede slovenskega ozemlja. Po svoji zunanosti in opremljenosti je sličen ta kazipot raznim kazipotom v drugih jezikih, po svoji vsebini in razporeditvi pa jih gotovo nadkričuje. Gotovo je to najboljše kazipot, kolikor jih je dosedaj iz-

šlo glade slovenskega ozemlja. Glavno pri njem pa je, da veže iz njega duh praktične slovenske vsakdanosti. Podrobne ocene te dobrodošle knjige ne bomo podali, to spada v področje drugih, konstatiram samo, da je podan v tej knjigi kratek sukus vsega, kar se je do sedaj pisalo z ozirom na potovanje po Slovenskem. Za knjigo samo pa tiči ogromno podrobno delo, katero moram tem bolj priznati ker so to delo izvršili ljudje, ki niso iskali s tem koristi in slave za-se, marveč ljudje, ki so hoteli s to knjigo gospodarsko podkrepiti slovenski narod. Knjiga sama se deli v štiri oddelke, katere zaključuje zelo praktičen preglednik. V prvem delu se podajajo kratka navodila za daljša potovanja in turistiko, čitatelj se seznani iz njega z razmerami na Slovenskem, priuči se celo lahko slovenskega jezika, kolikor ga rabi za prvo silo. Prideljen je namreč kratek slovarček, tako, da se Čehu, ki je opremljen s tem kazipotom, ni treba posluževati nemščine kot posredovalnega jezika, ako se hoče navadne stvari pogovoriti s preprostimi Slovenci, s katerimi pride na svojem potovanju v dotiko. — Drugi oddelek se na kratko omeji na železniške dohode iz čeških zemlja na Slovensko. Tretji oddelek obravnava vse one slovenske kraje, kamor zahajajo tuje. Glede teh krajev je navedeno vse, kar je za tuja, zlasti za turista važno. Zadnji oddelek pa je posvečen hribovlavstvu. — Temu oddelku je pravzaprav posvečena največja pozornost. V knjigi se nahaja tudi več zemljevidov, načrtov, skic, gorskih prereзов itd. Posebno praktično se mi zdi, da so posamezni kraji razvrščeni po železniških progah, oziroma dolinah, gorske ture pa po glavnih izhodiščih. Nadejam se, da bo ta knjiga mnogo pripomogla k temu, da bodo Čehi še številneje posečali našo divno domovino, kakor do sedaj. Zato priporočam vsem onim krogom, ki imajo opravka s tuji, zlasti pa hotelirjem in gostilničarjem, da si čim prej naroče ta kazipot, ki naj bi bil vsakemu došlemu Čehu na razpolago, da se pouči iz njega, kar hoče vedeti o našem tujem prometu in naši turistiki. Končno pa izrekam tudi željo, naj bi naš češko-slovenski krožek nam Slovincem preskrbel podoben slovenski kazipot po češkem ozemlju, sveda prirojen tamšnjim krajevnim in narodno-gospodarskim razmeram. Potem bo še bolj prišla do veljave praktična vzajemnost slovenska.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Smrdljivo meso. Frančiško Zrimšek, mesarico v Ljubljani, je tukajšnji tržni nadzornik ovadil, da je prodajala na stojnici smrdljivo meso. Našli so se koščki telečje glave, ki so bili gnili, smrdljivi in tako pokvarjeni, da bi pri zaužitju škodovali zdravju. Barva mesa je bila umazano siva. Obdolženka pravi, da ima navado, da zloži slabše meso skupaj in ga prodaja po nižji ceni revnim ljudem, če ga pa prodati ne more, ga nese domov za pse. Trdi tudi, da dotično meso ni smrdelo, kajti tele je bilo zaklano 31. majnika, na trg ga je prinesla dne 2. julija. Dognalo se je tudi, da je veliko temu kriva tudi mestna ledenica, ki je prava nadloga za tukajšnje mesarje. Obsojena je bila na 5 dni strogega zapor.

Zaradi nenravnosti je bil Anton Kittler iz Karlova, brivski pomočnik, obsojen na 4 mesece težke ječe in na iztiranje iz vseh avstrijskih dežel.

Umer. Pred celjskim porotnim sodiščem je stal te dni 18letni posestnikov sin Ivan Bukovšek iz Stranice pri Konjicah, tožen radi hudodelstva umora. Obravnava je trajala tri dni. Stvar je sledeča: Pri Bukovškovih je stanoval Jakob Jurše s svojo 19letno hčerjo Heleno. Dne 13. marca t. l. je bil Jurše nekje na delu in se je vrnil domov šele zvečer, ko je bilo že precej temno. Ko pride pred svoje stanovanje v prvem nadstropju, je takoj postal pozoren vsled čudnega šuma v sobi. Še bolj čudno se mu je zdelo, ko je zapazil, da so odklenjena vrata, držeča v stransko sobico, ki so bila vedno zaklenjena. V tem trenutku je skočila iz male sobe moška postava, ki je takoj izginila na stopnjicah. Stari Jurše jo je ubral za neznanec, toda dobil ga ni več pred oči. Jurše se je nato vrnil v svoje stanovanje. Prižgal je luč. Na tleh se mu je nudil grozovit prizor. Sredi sobe je ležala z razmršnimi lasmi in razprostrtimi rokama njegova hči Helena; okrog njene glave mlaka krvi, ki je še vedno curjala iz ran na vratu; poleg nje krvav kuhinjski nož. Z izbuljenimi očmi je gledala svojega očeta, toda izgovoriti ni mogla nobene besede več. Čez pet minut je bila mrtva. Morilec je prav po živinsko delal s svojo žrtvijo. Na vratu je imela

osem ran; sedem ran je bilo tako močnih, da je nož prišel na drugi strani vratu vna. Na desni roki je imela vse polno globokih svez, namreč, da je nevarno dekle grabilo za nož, da bi odvrnilo smrtonosne sunki. Sum se je takoj obrnil na domačega sina, 18letnega Ivana Bukovška, ker je imel tudi nekaj zarez na roki in njegova obleka je bila s krvjo oskopljena. Ko je bil Bukovšek aretovan in preiskan, se je videlo, da je tudi njegova srajca na pravih krvava. Bukovšek dejanja ni hotel priznati. Vendar so vse okoliščine zanj tako obteževalne, da je nemogoče misliti, da bi bil izvršil umor kak drug človek. Za ključ do stranske sobice ni poleg Jurševih nihče drugi vedel kakor Bukovški. Dotim zvečer ni bilo ključa nikjer dobiti, je bil zjutraj na svojem navadnem mestu. Znano je tudi bilo, da je Bukovšek lazil za Heleno, ona ga pa ni marala. Tudi ni mogel dokazati, kje je bil ob času umora. K tem tehtnim razlogom za njegovo krivdo pride še okrvavljena obleka in obrezana roka. Kljub vsem tem jasnim dokazom za njegovo krivdo je bila preiskava vendarle precej težavna. Kak teden po umoru je namreč prišlo na zandamerijo anonimno pismo, v katerem se je trdilo, da je morilec neki Gande. Pri zaslišanju je Gande najprej tajil, pozneje pa je priznal, da je on umoril Jurševu. Kmalu pa se je premislil in je zopet tajil. Končno se je sodišču prepričalo, da ima opravka z norcem. — Porotniki so potrdili vprašanje, glaseče se na umor, z osemimi glasovi, nakar je bil Ivan Bukovšek obsojen na sedem let ječe. Njegov zagovornik je vložil ničnostno pritožbo.

Štirje „anarhisti“. Pred okrožnim sodiščem v Gorici so stali štirje „anarhisti“: Anton Minussi, Erni Gon, laški podanik, Ivan Ferini in Stan. Ličen, vsi mladi fantje, stari po 20 let. Obtoženi so bili, da so kričali v Trzinu v vozu „Evviva l'anarchia!“ Pokazalo se je pri obravnavi, da so bili popolnoma pijani. Obsojeni so bili vsak na 5 dni zapor.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gibanje delavstva v tržaški prosti luki.

Trst, 11. julija. Med delavstvom v prosti luki vlada že dlje časa gibanje za izboljšanje mezd in gospodarskega položaja sploh. Delavci so organizirani deloma v narodni, deloma v socialno demokratični organizaciji. Narodna delavska organizacija je predlagala socialnim demokratom že minulo jesen solidarno postopanje, katero pa so socialni demokrati odklonili. Zato je podala N. D. O. že novembra meseca lanskega leta upravi javnih skladišč samostojen memorandum, v katerem je zahtevala 10% povišanje plač in nekatera izboljšanja službenih razmer. Pozneje je N. D. O. vložila še več spomenic tudi na ministrstvo, a še ni dobila določenega odgovora. Pač pa je izvedela, da je finančno ministrstvo odklonilo glavno zahtevo glede plač in dovolilo le nekaj malenkosti. Poslanec dr. Ploj, ki je za N. D. O. interveniral, je sporočil, da vlada v ministrstvu mnenje, da so delavci v prosti luki v Trstu, ki dobivajo po 3 do 4 K na dan, med vsemi delavci v državnih podjetjih najbolj plačani. N. D. O. je vsled tega večeraj sklicala protestni shod, na katerega je povabila vse delavstvo. Socialna demokracija je pa na isto uro sklicala poseben shod in pozivila delavstvo, naj odkloni vsako solidarnost z N. D. O. S tem je socialna demokracija zelo oškodovala borbo delavcev. Kljub socialno-demokratični protagitaciji se je shoda N. D. O. udeležilo nad tisoč oseb. Sklenilo se je, finančnemu in trgovinskemu ministru brzojavno sporočiti, da zahteva delavstvo ugodno rešitev vseh svojih zahtev, ako ne, da nastopi z najskrajnejšimi sredstvi. Po razporejenju, ki vlada med delavstvom, je jeseni stavka skoro neizogibna. Shoda socialnih demokratov se je udeležilo komaj 200 oseb; ta shod je sklenil, sprejeti malenkostne koncesije, ki jih je dovolilo ministrstvo.

Čudno postopanje katoliškega župnika.

Trst, 11. julija. V Ospu v Istri je bila večeraj velika slavnost tamonjega pevskega in bralnega društva. Društvo je namreč razvilo svojo zastavo. Prvotno so nameravali združiti to slavnost s cerkvenim blagoslovljanjem zastave, toda župnik Pličance je odklonil cerkveno blagoslovljanje, ker društvo ni registrirano v katoliškem društvu in ni registrirano. Zato je društvo sklenilo, da razvije svoj prapor brez cerkvene slavnosti. To pa je svedo župnika močno razjarilo in sklenil ter prišel je strahovito protagitacijo proti tej slavnosti. Večeraj zjutraj je še grmel razprisa v cerkvi proti nameravani popoldanski slavnosti tako, da se je kar kadilo. Najprvo je pripovedoval

o sv. Cirilu in Metodu in sicer v smislu znanega Terzaglavovskega podlistka v »Slovenec«. Za ocvirke je prišel na koncu svoje cerkvene propovedi vse udeležence popoldanske slavnosti. Učinek njegove agitacije pa je bil naravnost velikanski. Samo dva gospodarja sta se namreč dala prestrašiti, da se slavnosti nista udeležila. Tudi sicer se je slavnost kar najbolje obnesla. V mali gorski istrski vasi se je namreč zbralo ta dan preko 7000 oseb. — Ta slavnost je velikega pomena za bodoči razvoj političnega življenja v slovenskem delu Istre. Ravno v Ospu, na katerega so se klerikaleci z vso vrgli, se je najbolj izkazalo, da s svojim postopanjem pri ljudstvu ne bodo dosegli toli zaželjenih uspehov. Ravno večerajna slavnost je najbolje pokazala, da v Istri in v Trstu klerikaleci z njihovo Terzaglavovo krivo vero ne bodo ničesar dosegli in da, četudi se valja cel ostali slovenski narod pred temi krivimi preroki na trebuhu in v prahu, se tržaški istrski Slovenci njim ne uklonijo.

Ujet ropar.

Gorica, 11. julija. Iz kaznilnice v Kopru ubeglega roparja Beltramija je ujela policija v Korminu.

»Ljubljanski Zvon« v Beogradu.

Beograd, 11. julija. Večeraj popoldne je ob udeležbi ogromne mase ljudi odšel »Ljubljanski Zvon« na grobu Vele Nigrinove 3 žalostinke. Za tem je intendant narodnega gledališča Gavrilović imel pomemben govor o Veli Nigrinovi. Sinoči je »Ljubljanski Zvon« priredil koncert v gledališču v korist poplavljenec. Gledališče je bilo natlačeno polno izbranega občinstva. Prisostvoval je tudi prestolonaslednik Aleksander. Koncert je sijajno uspel. »Ljubljanski Zvon« so burno pozdravljali. Po koncertu je bil sijajen banket v čast »Ljubljanskemu Zvonu« v hotelu »Imperial«. Danes zjutraj je »Ljubljanski Zvon« z zasebno ladjo se odpeljal v Smederevo, kjer priredi ljudski koncert.

Slovanski kongres.

Sofija, 11. julija. Slovanski kongres sta brzojavno pozdravili tudi italijanska in portugalska Zveza Latincev.

Gospodarstvo.

— **Podraževanje brez konca in kraja.** Dandanes so res grozno slabi časi. Čutijo jih ne le mali ljudje, čutijo jih celo največji kapitalisti. Tako je kapitalistična tvrdka Franka in sinovi v Zagrebu prišla do zaključka, da ne more več prodajati svoje eikorije po dosednji ceni. Tvrdka Franka in sinovi je sklenila,

da sviha ceno svoji eikoriji pri vsaki 100 kg za šest kron. Če se dobro premisli, je to tak povišek, da bo vrgl Francu in sinovom vsako leto lepe tisočake. Poleg tega se lahko zgodi, da bo tvrdka odslej dajala slabše blago v svojo eikorijo.

— **Eksporteri galanterijskega in modnega blaga,** ki imajo v Madridu kupciške zveze ali nameravajo s tem tržiščem v kupciške zveze stopiti, dobe v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani zaupno naznanilo.

— **Tarifne odločbe švicarskega carinskega departementa.** Švicarsko višje carinsko ravnateljstvo je na vzpodbudo iz trgovskih krogov sestavilo po tarifnih pozicijah tarifne odločbe carinskega departementa, ki so izšle po zadnji popravilni izdaji carinske tarife, t. j. od 31. maja 1907 do 1. decembra 1909, ter jih dalo tiskati z odredbami vred, ki so se izdale vsled sporazuma z Avstro-Ogrsko in Nemčijo. En iztis teh odločb je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled.

— **Dobavni razpis.** C. kr. trgovsko ministrstvo naznanja trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, da se bo v kratkem na borzi v Bruslju vršila javna ponudbena razprava za dobavo hrastovih in buhovih železničnih pragov (švelarjev) in čokov, palic, ročajev, držajev in toporišč za leta 1911 in 1912. Prepis dobavnega razpisa je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na vpogled. Natančnejša pojasnila dajeta »Bureau de la Direction des Voies et Travaux, Rue de Louvain 11, Bruselj« in »Bureau de reception du materiel de la voie, Rue d'Italie 32, Ixelles-Brussel«.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 9. julija: Rozalija Perko, žena odvetniškega uradnika, 42 let, Pred Skofijo 16. — Ivan Faleschini, gimnazijec, 20 let, Trnovska ulica 12.
Dne 11. julija: Ana Suhadolc, bivša kramarica, 71 let, Rožna ulica 25.

Meteorološko poročilo.

Vilina nad morjem 306-2. Srednji zračni tlak 730-0 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
9. 2. pop. 9. zv.	731-1 732-0	22-0 17-2	slab jug sl. jz.ah.	oblačno del. oblač.
10. 7. zj.	732-6	15-2	sl. svzhod	jasno
11. 2. pop. 9. zv.	741-6 731-9	25-1 17-6	sr. jz.ah. sl. svzhod	del. oblač. jasno
11. 7. zj.	732-0	16-3	slab jug	del. jasno

Srednja predvečerska temperatura 17-7°, norm. 19-6° in včerajšnja 19-3°, norm. 19-6°. Padavina v 24 urah 0-4 mm in 0-0 mm.

Mesto vsakega posebnega oznanila.

Janko Svetlin, magistratni uradnik v Ljubljani, naznanja prežalostno vest o smrti svoje srčno ljubljene, nepozabne in nenačelne soproge, oziroma matere

Ivanke Svetlin roj. Draška

ki je po kratki mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, danes ob 11. uri popoldne v starosti 46 let mirno v Gospodu zaspala. Pogreb bo v sredo dne 13. t. m. iz deželne bolnice na pokopališče k Sv. Križu. 2367
Pokojno se priporoča v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 11. julija 1910.

Mesto vsakega drugega obvestila.

Janko Žirovnik, nadučitelj v Borovnici, naznanja v svojem imenu in v imenu svojih otrok **Janka** in **Milke** vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da mu je umrl dragi sin oziroma brat

frater METOD ŽIROVNIK

františkanski klerik in subdijakon

danes dne 11 t. m. zjutraj ob 6. uri pe dolgi in mučni bolezni, večkrat previden s sv. zakramenti za umirajočo, v 22. letu svoje starosti. Pogreb bo dne 12. t. m. ob 5. uri popoldne iz františkanskega samostana na pokopališče k Sv. Križu. 2360
Sv. maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah. Priporoča se v blag spomin in molitev.

Ljubljana, dne 11. julija 1910.

Zahvala.

Povodom smrti najinega iskreno ljubljene malega angelčka 2359

LEJE

izrekava tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znanem za mnoge dokaze priskrbe sočutja, kakor tudi za darovane šopke in vence svojo najiskrejšo zahvalo.

Rožna dolina pri Ljubljani, dne 11. julija 1910.

Belci Bonifaci
Arzadio E. Bonifaci
c. kr. adjunkt tob. tov. starši.

Zahvala.

Povodom bridke izgube naše tako drage in ljubljene hčerke 2365

Vide Štamcar

nam ni mogoče se vsakemu posebej zahvaliti, ki je rajnico ob času njene bolezni obiskal, jo tolažil in spremljal ob njeni smrti k večnemu počitku.

Zahvaljujemo se tem potom vsem, osobito pa blag. gospodični učiteljici Venzaj, gosp. učitelju Vagnerju in součencam iz vseh razredov, ki so darovale prekrasni venec in ga v belih oblekah nosile pred krsto naši pridni Vidki na zadnje počivališče. Bog Vam plačaj stotero!

Žalujoča rodbina Štamcar.

Sprejme se marljiv, vester in pošten

poslovodja

Ponudbe, oziroma dogovori na „Kočevsko posojilnico“ v Kočevju. 2364
Trgovina se dobi tudi v last.

Uradniško hranilno društvo

Gradec, Herrengasse 7, II. nadst. Osební kredit in posojila za rantiranje uradnikom, profesorjem, učiteljem umirovljenecem itd. pod najugodnejšimi pogoji eventualno tudi brez porokov proti enkratnemu poroštvenemu prispevku. Nikakih predstojkov. Prospekte in pojasnila daje za Kranjsko: 4845

J. Kosem, Ljubljana, Krakovski nasip št. 22.

Poslovodja

za trgovino z mešanim blagom, manufakturo, specerijo, železnino, usnjem, steklom, porcelanom, drobnim blagom in deželni pridelki za podružno trgovino v Savinski dolini

se išče.

Prijazne ponudbe na upravništvo »Slov. Naroda«. 2255

Zaradi rodbinskih razmer se na Spodnjem Štajerskem

takoj zelo ceno prodaja dobro idoča

tiskarna,

knjigoveznica

in trgovina s papirjem.

Vprašanja na upravništvo »Slovenskega Naroda«. 2361

Železnato vino

lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvorni založnik, pačevo dvooni založnik, vsebuje za slabokrvne in nerazvite osebe, za blede, slabotne otroke, lahko prebavljiv železnat izdelek. Polovica steklenica K 2—, Poštni zavoj (4 steklenice) franco zavoj in poštnina, stane K 8-40. Naročila po povzetju.

373

Zaloga
sukna, platna,
modnega in
manufakturnega
blaga.

Franc Souvan sin, Ljubljana

Mostni trg štov. 22 in 23.

Manufakturna veletrgovina.

2280

karne podjeje.

Največja zaloga
preprog.

Popolne opreme
za neveste.

V najem se vzame

trgovino z mešanim blagom

tudi z gostilno, v kakem prometnem kraju. 2360
Ponudbe pod „Eksistenca“ na upravništvo »Slov. Naroda«.

Za novo urejeno parno izvozno mlekararno v zvezi s prešiterijo istem

kompanjona

ki bi obenem prevzel tudi vodstvo tega podjetja. Lepi dohodki. Varok: velika zaposlenost. 2277

Ponudbe, le resne, na: Eksportna mlekarna Kranj, pošto ležeče; do 15. t. m.

V Borštu (prva železniška postaja pri Trstu) se prodasta iz proste roke dve 2348

enonadstropni hiši

prva ima 5 sob, prodajalnice in veliko podzemljsko klet. Cena 10.000 kron. — Druga pa 4 sobe, 2 kuhinji in dvorišče. Cena 8000 kron. Obe sta v dobrem stanju. Polovica kupnine lahko ostane intabulirane.

Podrobneje dr. Kovačič, Trst, Via Nicolo 4.

VEČ 400 GODI NA
izv. Humpolec št. 13 suknaarsko št. 13
Najbolje sukno i pomočnu robu nudi tvrdka
ANT-TOMEC
izvoz sukna u Humpolcu (Češka)
Uzorni izdelavi
frk

Radi opustitve vojnje se prodaja po nizki ceni, malo rabljen

BREK

Več se izve pri lastniku Karla Vidali, v Mengšu, na pošti. 2326

Za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dal-

matinsko vino 1774

Kuč

najboljše sredstvo. 4 steklenice (5 kg) franco K 4 —, Br. Novakovič, Ljubljana.

Učenka

se sprejme v specerijako trgovino.

Kupi se že rabljena 2311

računska ročna blagajna.

Ponudbe na upravn. »Slov. Naroda«.

Služba redarja

s plačo 70 kron; in 2328

služba poljskega čuvaja

s plačo 50 kron

se odda v Spodnji Šiški.

Županstvo Spodnja Šiška.

Sprejme se

potnik

za več vpeljanih predmetov proti gotovi plači in dnevnim režijam. Reflektira se 2323

samo na prvo moč.

Rajon: slovenski del Koroške in Štajerske ter del Kranjske!

Pismene ponudbe in natančen nacionalni na upravn. »Slov. Naroda« pod šifro: P. H. S. 300.

Nikdar več!

ne premenjam mila, odkar rabim Bergmannovo Ilijino mlečno milo z lesenim konjičkom (znamka lesen konjiček) tvrdke Bergmann & Co., Dečin na L., ker je to edino najbolj učinkujoče medicinsko milo proti solnčnim pegam in za negovanje lepe, mehke in nežne polti. Kos po 40 vin. se dobiva po vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah itd. II 505

Trgovski učenec

se sprejme v trgovino z mešanim blagom pri J. Klemenčiču, Kamnik.

Deklica,

ki je dovršila 6 razredov ljudske šole, vstopi lahko takoj kot učenka v kako trgovino z manufakturnim ali mešanim blagom.

Ponudbe na upravništvo »Slovenskega Naroda« pod „Deklica“. 2340

Brivskega pomočnika

sprejme 2334

Mijo Nežič, brivec,

Pred škofijo v Ljubljani.

Vstop 22. julija t. l.

Gospodična

se sprejme takoj v službo

Zahteva se trgovska izobrazba in eventualno znanje malo italijanščine. Ponudbe na poštini predal št. 76.

Oddasta se

dve sobi

bodisi z opravo ali brez oprave.

v sredini mesta s 15. avgustom. Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«. 2312

Dobrega

mizarskega pomočnika

proti dobri plači sprejme takoj

Anton Mervar

mizarski mojster v Trbovljah.

V kavarni Europi

je še jako ceno na prodaj

1 biljard, 1 veliko zrcalo, okroglo in štirioglate kamenite mize iz belega mramorja, kavarniška blagajna, stojala za obleke, 3 lest-venci za plin.

2259

Dr. Rudolf Molè

Franica Molè roj. Maherjeva

poročena.

Ljubljana

dne 10. julija 1910.

Škofja Loka

Nova trgovina z zlatnino, srebrnino, dragulji ter z žepnimi urami

J. VECCHIET, LJUBLJANA,

Šelenburgova ulica 7, nasproti glavne pošte.

Vjudno priporočam sl. občinstvu svoje novo trgovino z zlatnino, srebrnino in dragulji najmodernejših vzorcev ter precizijskimi žepnimi urami.

Kot strokovnjak zlatarske stroke izvršujem naročila ter popravila točno in solidno.

Kupujem ali zamenjavam z novimi predmeti stare zlato, srebrnino in bisere.

Zmerne stalne cene!

Zmerne stalne cene!

2344

Za večjo tovarno se išče

sposoben korespondent

Zahteve: kristjan, 23—26 let star, obvladati mora slovenski in nemški jezik v besedi in pismu in imeti dobro splošno in trgovsko izobrazbo, zahteva se stenografija, lepa pisava, veselje, pridnost in sposobnost za samostojno delo.

Ponudbe z vsemi napovedbami naj se pošljejo s fotografijo in prepisi izpričeval pod T. F. 2247 na naslov Hansenstein & Vegler, A.-G., Dunaj I./I.

Vpošljeje naj se le natančno tem zahtevam odgovarjajoče ponudbe zaradi medsebojne objave. 2317

Dr. Janko Gregorin

Jda Gregorin roj. Hačičeva

poročena.

Gorica

dne 11. julija 1910.

Ljubljana

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvlaček iz voznega reda.

Veljaven od 1. maja 1910.

Odhod iz Ljubljane (gl. žel.)

7-08 zjutraj: Osební vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

7-08 zjutraj: Osební vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-12 dopoldne: Osební vlak v smeri: Jesenice, z zvezo na brzovlak v Celovec, Dunaj j. k., Linc, Prago, Draždana, Berlin, Beljak, Badgastein, Solnograd, Monakovo, Kolin.

10-40 dopoldne: Osební vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Celovec, Gorica, Trst.

1-22 popoldne: Osební vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, St. Janž, Straža-Toplice, Kočevje.

3-30 popoldne: Osební vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

6-25 zvečer: Osební vlak v smeri: Trbič, Jesenice, z zvezo na brzovlak v Beljak, Celovec, Dunaj, z. k., Badgastein, Solnograd, Monakovo, Inomost, Frankobrod, Wiesbaden, Kolin, Düsseldorf, Vleissingen, Trbič.

7-40 zvečer: Osební vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Kočevje.

10-10 ponoči: Osební vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

Odhod iz Ljubljane (državni hotelier).

7-20 zjutraj: Osební vlak v Kamnik.

7-20 zvečer: Mešanec v Kamnik.

10-10 ponoči: Mešanec v Kamnik le ob nedeljah in praznikih.

Prihod v Ljubljano (gl. žel.)

7-09 zjutraj: Osební vlak iz Jesenic, v zvezi na brzovlak iz Berlina, Draždana, Prage, Linca, Celovca, Monakovega, Solnograda, Badgasteina, Beljaka, Gorice, Trsta, Trbiča.

8-52 zjutraj: Osební vlak iz Kočevja, Rudolfovega, Grosuplje, St. Janža.

11-20 dopoldne: Osební vlak iz Trbiča, Gorice, Jesenic, v zvezi na brzovlak iz Dunaja, z. k., Celovca, Vleissingena, Düsseldorfa, Kolina, Wiesbadna, Frankobroda, Monakovega, Solnograda, Inomosta, Badgasteina, Beljaka.

2-09 popoldne: Osební vlak iz Kočevja, Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplje, St. Janža.

4-17 popoldne: Osební vlak iz Trbiča, Celovca, Beljaka, Gorice, Trsta, Jesenic, Trbiča.

6-58 zvečer: Osební vlak iz Jesenic, v zvezi na brzovlak iz Berlina, Draždana, Prage, Linca, Celovca, Monakovega, Solnograda, Badgasteina, Beljaka, Dunaja j. k.

8-15 zvečer: Osební vlak iz Beljaka, Trbiča, Celovca, Trsta, Gorice, Jesenic, Trbiča.

9-07 zvečer: Osební vlak iz Kočevja, Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplje, St. Janža.

11-22 ponoči: Osební vlak iz Trbiča, Celovca, Beljaka, Trsta, Gorice, Jesenic.

Prihod v Ljubljano (državni hotelier).

6-46 zjutraj: Mešanec iz Kamnika.

10-00 dopoldne: Mešanec iz Kamnika.

10-10 zvečer: Mešanec v Kamnika.

10-30 ponoči: Mešanec iz Kamnika le ob nedeljah in praznikih.

Časi prihoda in odhoda so uvedeni v uradni evropski čas.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.